

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarčíček

září 2013

Vážení čtenáři, předkládáme Vám podzimní číslo našeho zpravodaje. Tak trochu si v něm připomeneme, co se v naší obci událo v horkých letních dnech. Především se dále v obci budovalo. O tom, co se stihlo, Vás informuje pan starosta. Učitelé i žáci si určitě oddechli, že už nemusí chodit po špatné komunikaci a rozpadajících se nebezpečných schodech. Hodně se opravilo i v mateřské škole a po letech, kdy bylo málo dětí, se musela otevřít další třída. A to je dobře, protože děti jsou naše budoucnost.

Z kulturních akcí se nejvíce vydařila nová akce a doufám, že se z ní stane v příštích letech další hezká tradice, a to Dětské hody. Organizátorkám i maminkám a babičkám malých hodovníků patří velký dík. Zemědělce na jaře potrápilo počasí a to se vyřádilo i v létě. Po chladném a deštivém jaru přišlo léto s velmi vysokými teplotami a suchem.

Na mnoha místech i v naší obci byly ve stínu naměřeny teploty nad 38 °C. Žně zemědělců byly ale docela úspěšné. Více se natrápili vinaři, protože vysoké teploty velice dobře nahrávaly šíření padlí réвовého, oidia, a naši stařečci této chorobě říkali černá ruda. Nečekané vysoká a kvalitní byla letos úroda meruněk. Palírní si tuto sezónu velice pochvalují.

Bez ohlasu nezůstal článek z minulého čísla o tom, že první zmínka o naší obci byla již v roce 1131. Několik čtenářů se pustilo do pátrání a jeden zajímavý názor v tomto čísle otiskujeme. Ohlasy byly i na starou fotografii. Jsou na ní děti ze čtvrté třídy ročníku 1948 ve školním roce 1957/58. V tomto čísle jsou samozřejmě informace z obecního úřadu, vinařská besídka a válečné vzpomínky pana Eduarda Urbánka. V době, kdy toto číslo vyjde, naše farnost oslaví 100 let od posvěcení kostela. Doufám, že se podaří připravit zajímavé akce k tomuto výročí.

Josef Zelinka,
šéfredaktor

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, v minulém čísle Štengaráčku jsem Vám přál na období prázdnin a dovolených krásné letní počasí. Mám obavy, že toto přání se splnilo až moc, protože vysoké teploty, které jsme prožívali v červenci a srpnu, byly pro mnohé z nás až nepříjemné. Přesto doufám, že jste si na dovolených odpočinuli a načerpali nových sil.

Část plánovaných stavebních akcí pro tento rok byla již dokončena, zbytek byl zahájen a dokončen bude nejpozději do zimy. Dokončena byla generální oprava vozovky na ulici Školní a příjezdová cesta ke škole. Opraveno je také schodiště u základní školy. Tyto tři akce stály přibližně 1 mil. korun. V mateřské škole byla položena nová dlažba na chodbách v obou patrech. MŠ byla v letošním roce pro velký počet dětí rozšířena o jednu třídu. V této škole proběhla také během prázdnin generální oprava kotelny, která stála téměř 430 tis. korun. V současné době hasiči finišují s dokončením rekonstrukce zbrojnice. Přístavba hasičské zbrojnice, která byla zahájena loni na podzim, včetně rekonstrukce stávající budovy, si vyžádala přibližně 1,5 mil. korun.

Jistě jste si všimli, že v letošním roce byla opravena fasáda budovy Obecního úřadu a Orlovny. Ke zpoždění došlo s výstavbou IS v ulici Karpaty I. Zde došlo ke změně projektu výstavby automatické tlakové stanice. V těchto dnech se také dokončují IS druhé etapy na ulici Tocháčkova. Toto dokončení přijde obecní rozpočet na více než 3 mil. korun. Nedávno proběhlo výběrové řízení na zaoplení a výměnu oken v budově Sokolovny. Z šesti při-

hlášených firem vyhrála firma Telkas s.r.o. z Napajedel za vysoutěženou cenu 3 583 230,- Kč. Na tuto akci jsme získali dotaci ve výši přibližně 50 %. Realizace by měla proběhnout od dubna 2014. Dokončují se také práce na nových chodnících, jedná se o chodník u transformátoru, chodník vč. schodiště mezi ulicemi Dlouhá a Dolní a chodník na ulici Školní před dvoubytovkou č.p. 425.

Vážení spoluobčané, po obci se šíří různé zprávy o prodeji a případném konci obchodu obuvi a textilu, který již mnoho let provozují manželé Krupičkovi. Tímto bych Vám chtěl sdělit, že obec Šitbořice má zájem tuto budovu včetně pozemků od Jednoty Mikulov koupit a to ze dvou důvodů: Prvním důvodem je pozemek umístěný na strategickém místě v obci. V současné době s ním nemá obec žádný úmysl, ale je to vklad pro naše nástupce a potomky, kde na tomto místě může v budoucnu být cokoliv.

Druhým důvodem je zachování stávajícího sortimentu zboží v tomto obchodě, i když s novým nájemníkem, protože manželé Krupičkovi k 31. lednu 2014 v tomto obchodě končí a odcházejí na zasloužený odpočinek. Prvotní jednání s Jednotou Mikulov již proběhla a vše nasvědčuje tomu, že Obec Šitbořice se stane vlastníkem této budovy.

Vážení spoluobčané, protože je tady již podzim a s ním spojené vinobraní, dovoluji mi, abych na závěr tohoto článku popřál všem vinařům a pěstitelům vinné révy bohatou úrodu, dobrý burčák a ještě lepší víno.

Antonín Lengál,
starosta obce

ZPRÁVY Z OBCE

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY OBCE

- Zastupitelstvo obce schválilo žádost ZŠ o výjimku na počet žáků na školní rok 2013/2014.
- Dále schválilo kupní smlouvu s firmou Starex s.r.o. na odkup inženýrských sítí na ulici Tocháčkova.
- Rada obce vybrala na doporučení výběrové komise jako dodavatele na opravu vozovky na části ulice Školní a opravu silnice k ZŠ společnost Swietelsky v ceně 602 580,- Kč a 308 893,79 Kč.
- Dále vybrala jako dodavatele na opravu chodníku u Transformátoru pana Pavla Relicha s cenovou nabídkou 45 390,- Kč.
- Zastupitelstvo schválilo smlouvy o budoucích smlouvách na zřízení práva odpovídajícího věčnému břemenu se všemi vlastníky dotčených pozemků na vodovodní přívaděč, který povede od Těšan k vodojemu Šitbořice. Věčné břemeno bude zřízeno úplatně, a to za jednorázovou úplatu ve výši 500,- Kč včetně DPH za dotčený pozemek.
- Dále schválilo koupi části pozemku p.č. 1083 v k.ú. Šitbořice, nově označené p.č. 1083/2 o výměře 13 m² od pana Ctibora Vedry za dohodnutou cenu 20 000,- Kč na stavbu autobusové čekárny.

- Zastupitelstvo vybralo na doporučení výběrové komise firmu Bytop-Gas s.r.o. Hustopeče na opravu kotelny v MŠ za cenu 427 529,- Kč.
- Rada projednala stížnost na rušení nočního klidu na ulici Osvobození u Společenského domu. Stížnost byla ústně řešena s provozovatelem p. Hrouzkem.
- Rada projednala žádost Mysliveckého sdružení Šitbořice o prodej pozemku p.č. 2286 k odchovu bažantů a schválila vyvěšení záměru na pronájem pozemku.
- Zastupitelstvo vybralo dle zprávy o posouzení a hodnocení nabídek dodavatele na zateplení obvodových plášťů Sokolovny a výměnu otvorových výplní firmu Telkas s.r.o. Brno.
- Dále schválilo smlouvu o bezúplatném převodu nemovitosti č. BP 39/12 a to pozemku p.č. 1086 v k.ú. Šitbořice, z vlastnictví státu do vlastnictví obce Šitbořice.
- Zastupitelstvo pověřilo starostu obce podpisem smlouvy s firmou Cautum s.r.o., Praha 3, o dodávce a instalaci zařízení pro úsporu elektrické energie na ČOV.
- Zastupitelstvo schválilo na doporučení výběrové komise výběr dodavatele inženýrských sítí pro Karpaty I. a to firmu Starex spol. s r. o., s cenovou nabídkou 1 299 117,- Kč.

VÍCE INFORMACÍ NA: www.sitborice.cz

Hana Navrátilová,
místostarostka obce

KRÁTKÉ ZPRÁVY

1. DĚTSKÉ KROJOVÉ HODY

Nápadem Ladislavy Lajkebové na uspořádání 1. dětských krojových hodů se nadchlo několik z nás, z „Babince“. Ladka svým elánem všechny tak nakazila, že jsme s radostí a velkým nasazením začaly hody připravovat. Od zajištění kapely, po objednání dortíčků jako odměny pro děti. Pak již stačilo dát všemu náležitou publicitu, včetně pozvánky zveřejněné v rádiu Český rozhlas Brno.

Hodečky jsme měly naplánované na poslední prázdninovou sobotu 31. srpna a když den D přišel a s ním i nádherné počasí, nastalo velké těšení a zároveň strach. Máme všeho dost nebo naopak málo, kolik přijde dětí, budou nám stačit odměny a tak podobně.

Nakonec při pohledu na děti v kroji z nás obavy spadly a sobotní odpoledne se vydařilo ke spokojenosti dětí i nás pořadatelů. Děti ze základní

školy vystoupily se šavlovým tancem a country tancem. Folklorní soubor Hanýsek ze Šakvic zpestřil odpoledne pásmem Hodečky. Všem se vystoupení líbilo. Překvapení našich dětí Komáři se ženili a Včelku Máju s nimi nacvi-

Dětské hody.

foto: Miroslav Stříbrný

Dětské hody.

foto: Miroslav Stříbrnský

čila Martina Přibyllová a dojali nejednu maminku a babičku. Kapela Kateřinka z Čejkovic hrála skvěle a tak bylo celé odpoledne zábavné a veselé.

Dovolte mi, abychom touto cestou poděkovaly všem, kdo s přípravou hodů pomáhali, všem holkách, které se věnovaly dětem a i holkám, které obsluhovaly. Děkuje-me také chlapům, hlavně pak Milanu Němečkovi, Jirkovi Danielovi, Mirkovi Stříbrenskému, Karlu Vepřekovi, Honzovi Navrátilovi, Mirkovi a Markovi Hochmanovým a Radkovi Lajkebovi. Bez jejich pomoci by se nám velmi těžce vše dařilo zabezpečit. Děkuje-me.

Závěrem mi dovolte poděkovat všem platícím účastníkům za účast. Zklamáním pro nás bylo vidět některé obyvatele, jak využili řazení průvodu dětí u sokolovny a prošli za označenou páskou bez placení. Myslíme, že vstupné 50 Kč není mnoho a nešlo o naše zbohatnutí, ale o zaplacení kapely pro děti.

Renata Stříbrnská a Ladislava Lajkebová

ALFA KURZY HUSTOPEČE

CO JE TO KURZ ALFA?

Kurzy Alfa tvoří série promluv na témata, související s křesťanskou vírou, která (ať se to někomu líbí, nebo ne) přetrvala tisíce let a její základní hodnoty vyznávají lidé z celého světa bez ohledu na to, zda považují sami sebe za křesťany či nikoliv.

Kurz Alfa je příležitostí pro kohokoliv, aby v příjemném prostředí během deseti inspirativních setkání prozkoumal základy křesťanské víry. Není to náročné, je to přátelské a zábavné.

O Alfě je velký zájem. Přes 18 milionů lidí ve 167 zemích, kteří kurzy absolvovali v restauracích, církvích, obývacích pokojích nebo vězeních se shodují, že jde o zkušenost, která stojí za to. Zveme vás, abyste se k nám na této objevitelské výpravě připojili.

Kurzy Alfa jsou zdarma, k ničemu nezavazují a je možné je kdykoliv v jejich průběhu opustit.

Alfa nabízí příležitost prozkoumat smysl života...

Večeře – Každé setkání začíná společným jídlem, které dává účastníkům příležitost vzájemně se seznámit.

Promluva – Seznamuje s tématem večera. Na promluvu navazuje diskuse ve skupinkách.

Diskuse – Naslouchajte, diskutujte, objevujte. Zeptat se můžete na cokoliv, žádná otázka není ani nemístná ani nevhodná. Dokonce je dovoleno i nesouhlasit a mít jiný názor. Jedná se opravdu o diskuzi.

Témata promluv jednotlivých večerů:

- Jde v životě ještě o víc? (úvodní večer kurzu)
- Kdo je to Ježíš?
- Proč Ježíš zemřel?
- Jak získat víru?
- Proč a jak se modlit?
- Proč a jak číst Bibli?
- Jak nás Bůh vede?
- Kdo je to svatý Duch?
- Co Duch svatý dělá?
- Jak mohu být naplněn Duchem svatým?
- Jak mohu prožít zbytek života co nejlépe?
- Jak odolat zlému?
- Proč a jak mluvit s druhými o víře?
- Uzdravuje Bůh i dnes?
- A co církve?

Máte podobné otázky? Přijďte a třeba najdete odpovědi. Každé úterý v 19 hodin v klubovně pod kostelem sv. Václava v Hustopečích. Vstup volný.

Úvodní večere s promluvou na téma Jde v životě ještě o víc?, se uskuteční 1. října. Srdečně vás zveme.

www.alfahustopece.cz

alfa.hustopece@email.cz

tel: 774 870 723 (Zdenka Kaňová)

Zdenka Kaňová

NOVÉ POZNATKY K HISTORII OBCE

Chtěl bych reagovat na článek s názvem Budeme přepisovat historii? Po menším pátrání na internetu jsem objevil stránky <http://belov.cz/obec/obec/o-obci/>, kde se píše to samé, co uvedl p. Edvard Káňa. Asi v polovině stránky je seznam obcí a osad sepsaných v listině Jindřicha Zdíka, olomouckého biskupa, z roku 1131 (originál této listiny by měl být uložen v Olomouci). Vzhledem k tomu, že v tomto seznamu se vyskytují i obce Nikolčice, Boleradice, Dambořice, Těšany atd., dá se předpokládat, že i ty zmíněné Šitbořice jsou ty naše. Ale jak jste napsali, bylo by třeba, aby se toho pátrání ujal někdo, kdo má s takovými věcmi zkušenosti.

Další zdroj této informace viz. Magnae Moraviae Fontes Historici na adrese <http://www.cormierop.cz/Magnae-Moraviae-Fontes-Historici.html>

Ladislav Lengál

ŠKOLA

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Po 14 letech je znovu v provozu třetí třída. Otevření si vyžádalo mnoho času, úsilí a také finančních prostředků. Nejdříve jsme společně s OÚ požádali Krajský úřad Jihomoravského kraje o navýšení kapacity, kde se musel vyjádřit Stavební úřad v Hustopečích a Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje. Po získání všech povolení se mohlo začít na přípravách. Po celou dobu prázdnin se ve školce malovalo, natíralo, prováděla se rekonstrukce šatny dětí a šatny zaměstnanců, měnilo se osvětlení a mnoho dalších prací. Do zahájení nového školního roku se ještě podařilo obložit pískoviště, pořídit nový kryt na pískoviště, upravit terén na zahradě, položit novou dlažbu na chodbách a zrekonstruovat kotelnu. Děkuji panu starostovi, který se společně se mnou podílel na přípravách otevření 3. třídy a organizaci oprav v MŠ. Další poděkování patří zaměstnancům OÚ, kteří vždy ochotně pomohli.

Nový školní rok 2013–2014 jsme zahájili v pondělí 2. září celodenním provozem ve třech třídách. 1. Žlutá třída – v poschodí, 2. Oranžová třída – v přízemí a 3. Zelená třída – v přístavbě.

Mateřskou školu navštěvuje 76 dětí, kolektiv zaměstnanců se po dlouhé době změnil, rozšířil se o 3 zaměstnance (2 úvazky).

Pedagogičtí zaměstnanci: Miroslava Kominacká, Marta Nečasová, Táňa Neugebauerová, Šárka Hosová, Jaroslava Sokolářová, Romana Tihlaříková (5,3 úvazků) Správní zaměstnanci: Ludmila Matýšková, Bronislava Sáčková, Dana Kováčiková.

Všem dětem přeji hodně příjemných chvil strávených společně se svými kamarády v naší mateřské škole.

*Miroslava Kominacká,
ředitelka*

Herna ve školce.

foto: Miroslava Kominacká

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

PRVNÍ DEN PRVNÁČKŮ VE ŠKOLE

Letošních 15 prvňáčků bylo 2. září 2013 slavnostně přivítáno paní ředitelkou školy, panem starostou a třídní učitelkou Mgr. Sigmundovou. Po úvodních slovech obdrželi od druháčků pamětní listy a od každého žáka devátého ročníku kornout plný sladkostí.

Děti nečekalo pouhé uvítání, ale ve svůj první den si připomněly pomocí nové výpočetní techniky, která je od letošního září umístěna v každé třídě, jaké znají barvy, zvířátka, stromy, ovoce a zeleninu. Po správné odpovědi se jim ukázal na promítacím plátně kousek pohádky, kterou společně složily v jeden celek. Jejich prvním domácím úkolem bylo uhodnoutou pohádku pěkně vykreslit.

Prvňáčkům i všem ostatním žákům přejeme hodně zdaru při vzdělávání. Jména nejmladších školáků naleznete na našich webových stránkách.

MODERNIZACE ICT VYBAVENÍ

Díky inovativní práci pedagogů v rámci projektu EU peníze školám a finanční podpoře zřizovatele získala škola potřebné materiální vybavení ICT (18 nových počítačů, 10 projektorů – z toho 4 s interaktivní tabulí a 12 notebooků) a plní funkci moderní školy, která je schopna naplnit požadavky současného školství. V současné době je žákům i učitelům v každé třídě k dispozici projektor, notebook a internet. Škola také disponuje zcela novou počítačovou učebnou s 18 stanicemi, projekto-rem a tiskárnou. Máme tak vynikající vybavenost v rámci ICT a kvalitně rozvíjíme žáky v jejich informační gramotnosti, kterou budou zcela jistě v budoucnu potřebovat ať už na středních či vysokých školách, nebo poté ve svém zaměstnání.

Nové projektory ve školních třídách.

foto: Petra Trubáková

Nové schodiště a přístupová cesta ke škole.

foto: Petra Trubáková

PROSBA ŠKOLÁKŮ PRO OCHOTNÉ SPOLUOBČANY

Škola má už dlouhou dobu ve svém areálu pouze dvě opotřebované průlezky na hraní pro děti. Ostatní se musely kvůli opotřebování odstranit. A proto nyní plánujeme pořídit skluzavku. Prosíme Vás – babičky, dědečky, rodiče žáků a příznivce školy o pomoc tím, že budete schraňovat pro děti starý papír. Sběr novin a časopisů škola uspořádá v červnu 2014 v posledním týdnu školního roku. Pokud by Vám papír doma překážel, pošlete ho v průběhu roku po dětech do školy, my si s ním poradíme. Doufáme, že by se nám to mohlo společně podařit. Děkuje.

KONCERT PĚVECKÉHO SBORU

V pátek 30. srpna vystoupil pěvecký sbor ZŠ pro sponzory u příležitosti 60. výročí založení Zemědělského družstva Šitbořice. Jednalo se o 1. vystoupení po prázdninách, kdy žáci sklídili velký potlesk a úspěšně tak vykročili do nového školního roku.

NOVÁ PŘÍSTUPOVÁ CESTA A SCHODIŠTĚ

Základní škola děkuje zřizovateli školy, který zajistil nové schodiště před školou a přístupovou komunikaci, která ke škole vede.

PLÁNOVANÉ AKCE

- 27. 9. – Svatováclavský běh
- 4. 10. – Dýňáci
- Říjen – Podzimní dílny
- 29. 11. – Vánoční dílny

Máme radost, že Dny otevřených dveří pro žáky z okolních škol přináší první ovoce. V letošním školním roce se do naší školy přihlásilo osm nových žáků. Doufáme, že se jim u nás bude líbit.

VÍCE INFORMACÍ NA: www.zssitborice.webnode.cz

Mgr. Helena Sigmundová, Mgr. Tomáš Mottl,
Mgr. Monika Ondroušková, Mgr. Petra Trubáková,
PaedDr. Jarmila Novotnáková

100 LET OD POSVĚCENÍ CHRÁMU PÁNĚ

Právě před 100 lety (28. září 1913) byl vysvěcený náš kostel. U této příležitosti otiskujeme zápisy z farní kroniky, které se k této události vztahují.

redakce

Rok 1909

C.k. okresní komisař p. Slavotínek meškaje v Šitbořicích za úředními záležitostmi, prohlížel mimochodem starožitný náš kostelíček jež již před dvěma roky viděl. Zdálo se mu, že trhlíny kostela jsou ještě větší než před 2 roky viděl. Právil, že to musí oznámit panu hejtmánovi. Hejtmanství vyslalo technického znalce, by ohledal stavbu kostela, zda nehrozí sesutím. Dne 6. srpna 1909 č. 12827/H došlo od c.k. okresního hejtmanství v Hustopečích následující vyřízení:

Při místním jednání dne 16. července 1909 c.k. státním technikem předsezatím bylo shledáno, že stav kostela v Šitbořicích je nebezpečným a ohrožuje životy osob v něm prodlévajících. Za stavu tohoto nelze nadále ve smyslu §129 mor. staveb. řádu dovoliti, aby kostela tohoto užívalo se k účelu a sice z ohledů veřejných.

Farní úřad s představenstvem obce vymohl, by konali se prozatímně služby boží v přebytečné třídě zdejší školy ve dny všední a pro neděli a svátky povolena i protěj-

ší třída ke službám Božím. Poněvadž nadučitel pan Jan Moučka byl proti službám Božím ve škole a podal stížnost proti povolení c.k. okresní školní rady ku c.k. zemské školní radě v Brně, musely služby Boží po celý měsíc září konati se pod farní kolnou. C.k. zemská školní rada stížnost nadučitele odmítla. Od 3. října konají se služby Boží ve škole. Slavnostní svěcení základního kamene nového chrámu páně se konalo 6. prosince na sv. Mikuláše. Při základním kameni byla uložena listina, která podrobně popisovala situaci před zahájením stavby. V době zahájení stavby bylo v Šitbořicích 1 600 římsko katolických obyvatel, jedna rodina evangelická a jedna židovská. Starostou obce byl Jiljí Viktorin ml. č. 27, prvním radním pan Benedikt Vokál č. 83, druhým radním p. František Konečný č. 84, třetím radním p. Jan Klein č. 30. Stavba kostela byla zahájena 7. prosince 1909.

Základní kámen a hořejší listina jsou uloženy v rohu mezi presbytářem a lodí chrámovou při straně epištolní. Kříž na věž nového chrámu posvěcen a postaven byl dne 21. srpna 1910. Stavba nového kostela byla ukončena 20. listopadu 1910. Kolaudace kostela byla provedena 8. července 1911. Zúčastnil se jí sám pan rytíř z Ehrenfeldu, c.k. okresní hejtmán v Hustopečích.

Rok 1912

Kostel nebyl dosud posvěcen z těchto důvodů: O kostel se vedl soudní spor, jenž až v květnu se ukončil. Knihovně dosud nestojí kostel na svém pozemku vinou obecního zastupitelstva. Men- su pan J. Valentini nedodal ku svěcení způsobilou ač se k tomu zavázal. V září kameník teprve dodá spodek mensy kamenný za 500 korun, na nějž přispěje p. Valentini 60 korun a spodku dřevěného se užije pro oltář v křestní kapli. Kostel ještě není vymalován, ale již se dá v létě malovat. Fara je v mizerném stavu, že J. Exl. nejdůstojnější pan biskup by v ní nemohl přenocovati. Obec uznává, že fara je na spadnutí a usnesla se místo opravy postavit raději faru novou. Jen se čeká, až dostane se subvence na kostel, jejíž první část letos splatná dosud vyplacena není. Farář se obává, že by v případě, že kostel dřív by se posvětil než stavba fary se zadá, měl pak se stavbou fary obtíže a obec třeba by si rozmyslela faru stavěti a tak fara do pořádku nikdy by se nedala. Takto nutí obec, by se o faru starala neboť občané se trochu hanbí, že kostel dosud není posvěcen.

Rok 1913 – SVĚCENÍ

Dne 28. září 1913 posvětil nejdůstojnější pan biskup J. Exc. Pavel hrabě Huyn náš nový kostel. Když byla ukončena stavba nové fary, poprosil farář J. Exc. pana biskupa by ráčil posvětit nový kostel, čemuž on ochotně vyhověl a ustanovil svěcení na den svatého Václava jenž připadl na neděli. V sobotu o 4. hodině odpoledne byl J. Exc. pan biskup v Šitbořicích slavně uvítán vysoce důst. panem arciknězem Adolfem Linkenheltem ze Sokolnic, panem hejtmánem rytířem z Ehrenfeldu z Hustopeče, veškerým duchovenstvem děkanství Klobouckého a sousedních i jiných pánů farářů, patronátním zástupcem rytířem z Wetsteinů, nepřehlednou řadou družiček, Orlů, hasičů a všech Šitbořických farníků. Pozdraven byl kratšími proslovů vldp. arcikněze, místního faráře, pana hejtmána a jiných. Po představení se duchovenstva a reprezentan-

Stavba kostela.

foto: Václav Babáček (Klobouky)

tů se konaly hodinky kněžské u sv. ostatků, jež uloženy v domě pana Josefa Němečka naproti školy a lid před domem se modlil a zpíval. Po ukončení hodinek měl J. Exc. ve chrámě promluvu k farníkům a pak zpovídal s kněžími od 6. hodiny odpoledne až do půl 11. hodiny večer, takže zpěváci, Orlové, hasiči a omladina marně čekali, kdy jim bude dopřáno připravit zastaveníčko. Druhého dne časně ráno kněží zpovíдали, ale věřících přicházelo ke zpovědi tolik, že nebylo možno všem vyhověti. Dva kněží musili skoro bez přestání posluhovati sv. přijímáním. (Ve dnech svěcení bylo podáno 20 500 sv. přijímání.)

Slavnost začala o 8. hodině ranní a účast při ní byla neobyčejně veliká. Po modlitbách u sv. ostatků svěcen byl kostel zevně a pak uvnitř, při čemž venku kázal zdejší rodák vldp. Jan Konečný vikář a farář v Sázavě v Čechách. Po kázání sestoupili se spolky: Orli, hasiči a družičky v řady a šlo se průvodem pro ostatky sv. mučedníků Fausta a Viktorie. Průvod se sv. ostatky byl velice krásný. Družičky všechny stejně oblečené v počtu 300 a Orli s Orlicemi dodávali průvodu půvabné pestrosti. Po přenesení sv. ostatků se posvětil hlavní oltář a zástupy věřících naplnili chrám. Po ukončení svěcení měl J. Exc. nejdůst. pan biskup kázání a mši svatou. Odpoledne udílel nejdůstojnější velepastýř sv. biřmování 336 biřmovancům.

Večer místní spolky, Orli, Orlice, hasiči a omladina, družičky a zpěváci a hudebníci uspořádali s lampiony zastaveníčko, při němž střídavě pěli a hráli. V pondělí pak o 7. hodině ráno J. Exc. ráčil odjet do Divák, by dále po celém děkanství udílel sv. biřmování.

K rozloučení se dostavilo hojně družiček, hasičů, Orli, Orlice a četní věřící.

Kéž nový, posvěcený chrám slouží Bohu ke cti a chvále a nám všem k jisté spáse.

do farní kroniky zapsal
Edvard Chadim t.č. farář

Interiér kostela v 70. letech 20. století.

I V ŠITBOŘI MAJÍ KOSTEL SV. MIKULÁŠE

Letošní dovolenou jsem spolu s rodinou strávil v krásné oblasti Českého lesa nedaleko naší západní hranice. Již z dřívější doby jsem věděl, že naše obec má jmenovkyni, i když v trochu kratší podobě – Šitboř. Tato vesnička leží právě v této oblasti, 2 km jihozápadně od Poběžovic a asi 15 km severně od Domažlic. Měla podobně jako spousta dalších v oblasti pohnutý osud. V roce 1739 měla 50 domů, 262 obyvatel, faru, školu, hostinec, mlýn a brusírnou plochého skla. V roce 1910 měla 445 obyvatel, což je nejvyšší počet v dokumentované historii. Protože však obec ležela na území bývalých Sudet, tedy na území s významnou převahou německého obyvatelstva, stala se po podpisu mnichovské dohody v roce 1938 součástí Velkoněmecké říše. Po 2. světové válce proběhl na základě Benešových dekretů odsun téměř všech obyvatel německého původu. Obec byla následně dosídlena Čechy z vnitrozemí, ale také imigranty ze zahraničí. V současné době zde žije 73 obyvatel, obývaných je 46 domů.

Po příjezdu do vesnice nás nejvíce zaujal místní kostel, bohužel je nutno říct, že spíše to, co z něj zbylo. Nikdo už asi nezjistí, zda mělo pojmenování kostela nějakou souvislost s naší obcí, ale i zde byl po postavení kostel zasvěcen sv. Mikuláši. Dle vývěsky na místní návsi byl kostelík postaven již v druhé polovině 13. století, ve 14. století byl významně přestavěn. Kostel byl rozšířen a doplněn o sakristii, nad níž později vyrostla věž, zvýšená v 18. století o osmibokou zvonici. Stavba byla ještě v roce 1945 kryta šindelem, což výrazně přispělo k její rychlé devastaci, která vyvrcholila zřícením krovu v roce 1979. V osmdesátých letech minulého století se dokonce uvažovalo o demolici celé stavby. Na začátku devadesátých let byl kostel již silně degradovanou zříceninou. V letech 1994 až

95 bylo zabezpečeno zdivo lodi, presbytář opatřen novým krovem, byl snesen poškozený krov věže. Od té doby se však stav stavby znovu podstatně zhoršil. V ještě horším stavu je budova sousední fary a hřbitov. Při vstupu mezi obvodové zdi kostela a pohledu vzhůru k obloze, jsem si okamžitě vzpomněl na svou první návštěvu vesničky Neratov na úpatí Orlických hor v roce 1993. Z bývalého krásného kostela v Podobně, po válce vystěhované vesnici, zbyly také pouze obvodové zdi s věžemi beze střechy. Zde byla příčinou stavu kostela střela z pancéřové pěsti, kterou použil už po konci války 10. května 1945 jeden z ruských vojáků. Podobně jako v Šitboři jsem se mohl při vstupu do kostela podívat na zářící oblohu. Neratovský kostel však měl nepoměrně větší štěstí na lidi v okolí. Díky obrovské snaze se kostel podařilo asi před pěti lety znovu zastřešit včetně nových krovů nad věžemi. Bohužel při pohledu na stav kostelíka v Šitboři se těžko dá podobný zázrak očekávat, i když kdo ví?

Atmosféra obou těchto míst se těžko popisuje, pokud však budete mít někdy možnost tato místa navštívit, nebudete litovat.

Jiří Kaňa

Zchátralý kostel sv. Mikuláše v Šitboři.

foto: Jiří Kaňa

POVÍDÁNÍ O VÍNĚ

ČEKÁ NÁS SLOŽITÝ ROČNÍK?

Máme za sebou první týdny sběru hroznů a můj optimismus dostává hodně zabrat. Hroznů je sice ve většině vinohradů pěkné množství, ale někde nás trápí zdravotní stav a na mnoha místech i hodně nízký obsah cukrů. Není potřeba vzdávat se předem, ale jsem přesvědčen, že to bude složitější než jindy.

Nejsem si jistý, jak se na kvalitě projeví deštivé září, může to však být problém hodně vážný. Celé léto bylo mimořádné sucho a vysoké teploty trápily nejenom nás, ale i révu. Teď, když začalo pršet, to vypadá, že hrozny do sebe natahují vodu podobně jako suchá houba a cukernatost hroznů proto stagnuje, nebo i klesá. Na vysoké stupně zralosti si tedy budeme muset ještě počkat.

Nechci vzpomínat na průběh počasí v celém roce, pokusím se spíš odhadnout, co nás může čekat. Hrozny budou pravděpodobně nerovnoměrně zralé, protože kve-

tení se hodně zpomalilo a někde odkvétala réva i se třítýdenním zpožděním oproti jiným rokům. Předpokládám tedy, že letošní vína budou mít opět vyšší obsah kyselin, což nemusí být vůbec na škodu.

Mnohem větší problémy budou určitě dělat hrozny s výskytem plísní a hnilob. Předpokládám, že kvalita vína je pro každého hlavní cíl a proto bude nutné těmto hroznům věnovat více pozornosti, zpracovávat je odděleně a rychle, nenechávat je odležet ale okamžitě lisovat a mošty také pečlivě odkalovat. Modré hrozny na výrobu červených vín bych doporučil pečlivě přebírat a před kvašením si nachystat všechno potřebné, aby kvašení ihned začalo, každý den prodlení je mnohem nebezpečnější pro výsledné víno než si v prvních dnech připouštíme.

Na první otázku si můžeme odpovědět každý podle vlastního názoru a za pár týdnů už bude asi jasnější, jak to dopadne. Přeji tedy nám všem už méně deště a více slunečních dní, aby vína, na která se rok těšíme, přinášela více radostí než starostí.

Ing. Aleš Urbánek

II. SV. VÁLKA OČIMA PŘÍMÉHO ÚČASTNÍKA

INVAZE

Nakonec jsme se přece dočkali dlouho očekávané druhé fronty. Přeskupování na jih země a silné masové nálety dávaly tušit, že se něco chystá. Když to konečně vypuklo, netrpělivě jsme očekávali, kdy dojde řada na nás. Věděli jsme, že všichni nemohou být první. Stěhování do okolních míst, odkud se provádělo nalodění naznačovalo, že se už jedná jen o dny a hodiny. Konečně jsme se nalodžovali a žasli jsme nad technikou, připraveností a přesností s jakou to vše probíhalo. Do jedné lodi se nalodila celá tanková rota i s tanky, vozidla, zásoby, střelivo i mužstvo. A vyloďení bylo tak jednoduché, že tanky vyjízděly z otevřené zádi po vytrasované cestě vodou a pískem na břeh. Tanky byly utěsněny, aby do nich nenatekla voda. Když jsme se vzdalovali od břehu, viděli jsme velkou spoušť z prvních bojů na pevnině před několika dny. Jeli jsme po polích a cestách, které byly vystlány ocelovými rohožemi z kulatého železa. Všude bylo plno rozbitých vozidel, poházených zbraní různých typů obou bojujících armád. Konečně jsme se vrátili do Francie, do té Francie, ze které jsme byli před čtyřmi roky vyhnáni. Tam, kde jsme byli zrazeni a opuštěni, kde jsme sami nemohli nic dělat ani dokázat své odhodlání. Jen jsme zachraňovali holé životy. Také jsme se podstatně přiblížili k domovu. Vzdálenost se sice moc nezkrátila, ale ten kanál je už za námi.

Prvně jsme se soustředili u městečka Folaissé, kde jsme se formovali. Viděli jsme rozbitá města Canes, Folaissé, Lisie, kde Němci kladli tuhý odpor. Němci se nechtěli smířit s tím, že je konec s jejich nadvládou. Také my jsme brzy uviděli jejich bestialitu, jakou oni dovedli s ďábelsky rafinovaným způsobem používat. Viděli jsme jejich vlastní mrtvoly, několik dní nepohřbené a zčernalé. Než jsme získali zkušenosti, několik našich chlapců za to zplatilo životem. Němci dávali pod mrtvoly minu

a když chtěl někdo mrtvolu pochovat a pohnul s ní, mrtvola vybuchla a dotyčného zabila. Poněvadž se mrtvoly musely pohřbívat, dělalo se to tak, že vedle mrtvoly se vykopala hrob, mrtvola se uvázala drátem a z úkrytu a dálky se stáhla do jámy. Mnohokrát při tom došlo k výbuchu miny. Toto byla jedna z největších, které jsme viděli.

Když jsme později postupovali na sever okolo pobřeží, přišli jsme na smutný nále. Velká polská tanková jednotka tam byla úplně zničena. Tanky byly vypálené a rozbité. V okolí bylo plno hrobů. Informace o jejím zničení byly dvě. Podle první polské tankové divize chtěla ukázat svoji chrabrost a jela prudce kupředu a zapomněla na spojení s oběma sousedy. Němci ji sevřeli do kleští a Poláci než by se vzdali, seřadili tanky do obranné formace a po vystřelení všech nábojů tanky zničili. Většina Poláků při tom zahynula. Druhá verze říká, že když Poláci při svém rychlém postupu zjistili, že jsou od Němců obklíčeni, obrátili se směrem ke spojeneckým frontám, odkud přijeli. Podnikli útok na nepřítele s tím úmyslem, že se probijí zpět. Američtí letci, kteří je nepoznali a nebyli o nich informováni v domněnku, že útočí Němci, je napadli, úplně rozsekali a bombami zničili. Tuto verzi jsem slyšel asi po dvaceti letech vyprávět od jednoho Poláka, kterému tam zahynul bratr. Ať je to tak nebo onak, je to smutné, když skoro na úsvitu svobody se taková věc neprozřetelností vlastních velitelů stane.

Dankerque – G. Rappensberger s Eduardem Urbánkem.

foto: T. Jambor

DANKERQUE

Konečně jsme dostali vlastní fronty v okolí přístavu Dankerque. Tam, kde se v roce 1940 v ústupovém boji soustředila anglická expediční armáda a odkud její velkou část se podařilo zachránit a převézt do Anglie. Nebyli jsme moc nadšení. Hned, jak jsme úsek převzali od Kanadánů, viděli jsme, že to nebude lehké. Kanadáné nám sice předali své zkušenosti. Byl to poměrně velký úsek na obě strany od tohoto velkého města. Táhl se v šíři 15 až 20 km od pobřeží v délce asi 50 km. To je asi tak daleko jako z Brna do Hodonína. Celá krajina byla rovina místy nižší než hladina moře. Němci otevřeli všechny propustě, celý kraj zatopili a tak uzavřeli všechny přístupy k městu. Všechna vyvýšená místa byla dobře opevněna a zaminovaná. Místy koukali z vody jen střechy domů. K tomu musíme připočítat jejich další výhody, spousta palných zbraní a byla to část jejich tolik vychvalovaného

atlantického valu. Dále tam měli jedno nebo dvě letiště, přístaviště a základnu ponorek, velké zásoby munice, potravin a mnoho jiného materiálu. Pro nás tankisty to moc dobře nevypadalo. Mimo to v těch prostorách měli Němci mnohonásobnou početní převahu. Dále tam bylo mnoho zajateckých táborů, kde byli povětšinou Angličané, dále Francouzi, Sověti a jiní. Spojencům by to tehdy nedělalo žádných obtíží. Provedli by bombardování tak zvaným „kobercem“ a bylo by to odbyto. Ale představte si, že to bylo několik desítek tisíc zajatců, kteří čekají na vysvobození již čtyři léta a věří ve vítězství spojenců a na samém konci války by je vlastní letadla zničila. Němci, jak už bylo zmíněno, žádných mezinárodních úmluv nedodržovali. Skladiště munice, jak jsme se později dověděli, označili červeným křížem jako by tam byli zajatci. Vždyť jim nebylo nic svaté.

Eduard Urbánek

UMĚNÍ SLAVIT DOBRÉ VĚCI

V nedávné době se velká část mých spoluobčanů rozhodla oslavit 60. výročí založení JZD, dnešního transformovaného zemědělského družstva. O potřebě slavit, setkávat se a vzájemně se více poznávat, jedním slovem dobře se bavit, není jistě žádných pochyb. Je to věc, kterou potřebujeme a je velmi dobrá.

Je však pro mě zarážející, že výročí založení družstva v r. 1953, v době uchopení moci v naší vlasti diktátorským komunistickým režimem, je tou dobrou příležitostí k setkání. Nejsem pamětníkem ani znalcem zdejší historie, ale nepochybuji, že i založení družstva přineslo mnoho nespravedlností. Je přece důležité to, co oslavujeme! Je alarmující, že se tak lehko zapomíná na utrpení těch dlouhých 40 let, na mnoho zničených životů. A je jedno, zda má rodina trpěla více či méně a jakým způsobem. Víme všichni, že zakládání družstev je temnou stránkou naší historie a spíše než jejich oslava, která je jako plivnutí do tváře všech, kteří byli nespravedlivě a nemilosrdně ničení, by bylo lépe o těchto trpkých zkušenostech mluvit s našimi dětmi, aby to nikdy nebylo zapomenuto. Kdo zapomíná, je odsouzen k tomu, aby musel mnohé prožít znovu. Zdá se, že již mnohé jsme zapomněli...

Nedávno byl na blogu idnes.cz zveřejněn velmi zajímavý článek [Jana Zajace](#) nazvaný [Dejme šanci nacistům](#). Dávám ho zde k přemýšlení a prosím, nenechme se oklamat touto rozšířenou a stále více přijímanou lží.

Dnešnímu transformovanému družstvu, jehož založení budu ráda slavit a které dobře prosperuje a zajišťuje mnoha lidem práci, přeji i nadále mnoho úspěchů.

Zdenka Kaňová

DEJME ŠANCI NACISTŮM

Dejme šanci nacistům. Poučili se ze svých chyb a neměli by být v dnešní době opomíjeni.

Vykonali tu během krátké doby, co v naší zemi působili, mnoho dobrého a nezaslouží si, aby na ně lidé pořád házeli špínu. Staly se chyby, velké chyby, ale za ty se omluvili a uvědomují si je. Nikdo by je neopakoval.

Přijde vám na těchto tvrzeních něco divného? A proč? O komunistech podobné řeči slyším poslední dobou velice často. A zpravidla s dodatkem – nezažil jsi, tak nehodnoť.

Podle této pokřivené logiky by ani nacismus neměl být plošně odmítán a kritizován. Naopak! Je třeba na něj hledět optikou tehdejší doby a uvědomit si jeho pozitivu a souvislosti. Přesto je nacismus odmítán takřka všemi ve vzájemné shodě, i když by ho přece měli negativně hodnotit jen jeho pamětníci, kterých je ovšem zatraceně málo.

Nacisté by tedy měli dostat šanci se projevit. Mít možnost kandidovat, očistit své jméno. Když poupravím nejčastější komunistické argumenty, tak:

Není se čeho bát, dnes už by Židy nikdo do koncentráků nesvázel. V dnešní době už to není možné a není k tomu ani důvod.

Nacisté jsou jediná strana, která se za celých téměř sedmdesát let nijak nekompromitovala.

Nikdo by nikoho nezavíral, nikoho by nepronásledovala tajná policie, je jiná doba. Jediné, o co nacistům jde, je silný a šťastný národ, čehož chtějí dosáhnout skrze propracovanou sociální politiku.

Proč mám pocit, že by takové argumenty nikdy neprošly? Komunistům ovšem prochází. Panuje tu jakýsi konsenzus, že nacismus byl zlo, ovšem komunismus... no... měl svoje mouchy, ale myšlenka je dobrá. Dnes už by to bylo jinak. Bez těch much.

Vždyť ale bychom těch pozitiv na protektorátu a Třetí říši obecně našli mnoho. Nebyli bezdomovci a narkoma-

ni. Nebyla nezaměstnanost. Říšským občanům bylo, kromě období války, dobře. Budovalo se.

Takže mi, milí soudruzi, povězte: proč bychom neměli dát nacistům šanci? Protože jsou... prostě špatní?

A proč by mladí lidé neměli hodnotit režim, který nezažili? Kolik z vás, soudruzi, zažilo Protektorát?

A vy ostatní, bez rudé knížky v šuplíku – kdy už se zbavíme obou těchto svinstev, hnědého i rudého?

Jan Zajac

HÁDANKA

ODPOVĚDI NA MINULÉ HÁDANKY

Zdravím do rodných Šitbořic. Nevím, jestli po tolika letech na těch fotkách z březnového čísla poznám všechny, ale zkusím hádat a tipnout i rok narození.

Foto 1: zleva (tady jsem si jistý skoro na 100 %) – Honza Navrátil, Milan Hanák, Josef Zelinka, Pavel Sáček (tito r. 61 nebo 62) a Jara Matuška (r. 63).

Foto 2: stojící na stole zleva – Rošťa Zelinka, Pavel Fiala, Jirka Jeniš (všichni ročník 66).

Foto 3: dva kluci vpředu, levý Jara Matuška (63) pravý Tonda Kaňa (65), blondák na levé straně Jirka Vozdecký (64) a za ním vzadu Ota Tomek (levý) a Mirek Týbl (oba 66) a úplně na pravé straně u zábradlí sedí a kouká do objektivu Pavel Sáček.

*srdečně Vás všechny zdraví
Cyril Urbánek (Borkovany)*

NOVÁ HÁDANKA

Těší nás, že „hádková“ rubrika se ujala a jsme rádi za každou odpověď, třeba jen částečnou. Proto i dnes pro Vás máme jednu starší fotografii jako hádanku. Poznáte, o jakou akci se jedná a kdo je na fotografii?

redakce

SPORT

ŽENSKÁ DRUŽSTVA NEZAHÁLELA

Začátkem května skončila sezóna 2012–13 a ta další začíná až koncem září. Přesto děvčata FbC Aligators nezahálela ani v tomto volném období. Nejen, že trénovala v rámci letní přípravy, ale účastnila se i letních turnajů s mezinárodní účastí.

Výčet turnajů bych začal turnaji výběrů dorostenek a žákyň. Již třetím rokem organizuje Jihomoravská a Zlínská florbalová unie výběr nejlepších hráček tohoto kraje, a to v kategorii dorostenek a žákyň, které se pak účastní některých z letních turnajů. I naše nejlepší hráčky se těchto turnajů účastní. Letos náš oddíl reprezentovaly v kategorii dorostenek tři hráčky, z toho dvě ze Šitbořic (Marie Halasová, Tereza Baranová). V kategorii žákyň dokonče 8 hráček, z toho dvě ze Šitbořic (Nikola Danielová a Ivana Hofferíková). První velkou akcí byl nultý ročník turnaje výběrů krajů dorostenek a žákyň, kde oba výběry našeho dvoj-kraje (Jihomoravsko–Zlínský) skončily na prvním místě a odvezly si zlaté medaile. V červnu se na-

víc výběr žákyň našeho dvoj-kraje zúčastnil Hummel open cupu v Brně v kategorii juniorek, který se jim povedlo vyhrát i přesto, že hrály proti, i o 5 let, starším hráčkám. Byl to velký úspěch těchto výběrů, zvláště pro dvakrát zlatý výběr žákyň, který jsem měl tu čest trénovat.

Další akcí byl Hummel open games dospělých, kde se družstvo FbC Aligators, složený z nejlepších hráček žen a dorostenek našeho oddílu a čtyř juniorských posíl z Uherského Brodu zúčastnilo v kategorii žen. Los do skupiny a později do play off jim přisoudil čtyři extraligové týmy, FBŠ Jihlava, Elite Praha A a B, Alfasmice (v kterém hrály extraligové hráčky Židenic) a jeden prvoligový tým Bulldogs Brno, který ještě na jaře bojoval o postup do extraligy. Tedy čekal je velmi náročný turnaj, kde ani tak nešlo o výsledek, ale o zkušenost. Bohužel v turnaji se jim moc nedařilo a uhrály jen jeden bod právě s hráčkami Bulldogs Brno. Žádný ze zápasů ale neskončil debaklem a pro děvčata to byla cenná zkušenost a nelitují, že se turnaje účastnila. Jen jim to ukázalo, kolik práce musí ještě udělat, aby se těmito týmům jednou vyrovnala.

Dalším letním turnajem byl červencový Prague games, který se v současné době považuje za největší mládežnický turnaj na světě, kde náš oddíl reprezentovaly žákyně v kategorii G14. Do skupiny dostaly jeden Švédský, jeden Finský, jeden Slovenský a jeden Český tým. Zde se jim povedlo na úvod porazit Švédský tým Lillan IBK F88 4:2, v dalším zápase ale prohrály s velmi ambiciózním Slovenským týmem NTS FK-ZŠ Nemšová 0:2. V třetím zápase ve skupině nastoupily proti věčným rivalkám ze Znojma, s kterými i přes velký tlak remizovaly 2:2. V posledním zápase narazila naše děvčata na pozdější vítězky celého turnaje z Finska, vystupující pod názvem RSB. Přes bojovnost a velkou snahu našich hráček měly Finky velkou převahu, a to jak fyzickou, technickou, tak i taktickou a prohrály vysoko 1:10. Ve skupině děvčata skončila na třetím místě a v osmifinále narazila na Fbc Teplice. V tomto zápase měla naše děvčata od začátku převahu a jasně jej zvítězila 3:0. Ve čtvrtfinále však narazila na Švédky z Täby IS, pozdější finalistky tohoto turnaje (stříbrné medaile). Zde se zápas opět podobně vyvíjel jako s Finkami a konečný výsledek byl 0:12 pro Švédky. Jako trenér bych tento turnaj zhodnotil jako velká zkušenost pro naše nezkušené žákyně i mě jako trenéra. Švédky i Finky nám ukázaly, že týmy z ČR zatím výrazně zaostávají i v těch nejmladších mládežnických kategoriích. Důkazem je i to, že pouze naše děvčata, jako jediná z šesti účastníků z ČR, postoupila do čtvrtfinále a dále už jen družstva z Finska a Švédska.

Posledním letním turnajem našich ženských družstev byl Czech Open v Praze, největší klubový turnaj dospělých na světě. Tohoto turnaje se účastnilo v rámci letní přípravy družstvo žen, které na tento turnaj odjelo přímo ze soustředění ve Sluneční zátoce. Los základních skupin našim ženám postavil do cesty zcela neznámé a nevyzpytatelné soupeře. Tým posílený o mladé juniorské naděje se měl postupně setkat s béčkem Plzně, s rakouským mistrem z Zell am See a na závěr s družstvem extraligového zvuku – TJ JM Chodov. Hned v prvním zápase ženy čekalo drama, plzeňské hráčky za pětadvacet minut zápasu pustily jen do dvou brejků, ovšem především kvůli naší nepohodě v koncovce to soupeřkám stačilo k vedení 0:2. Enormní aligátorská bojovnost však nakonec slavila úspěch, během posledních pěti minut holky dokázaly zápas otočit a zvítězit v poměru 3:2. Výhrou skončilo i druhé utkání, tým z rakouského městečka Zell am See demonstroval, že rakouský florbal má stále co dohánět, a v nejlh-

Ženy - pohár - 1. kolo.

foto: Petr Kadlec

čím zápase skupiny holkám podlehl 0:2. V pátek ráno si pak rozjetý tým po výborném výkonu poradil i s hráčkami Chodova a po výsledku 4:1 tak bez ztráty bodu postoupil přímo mezi dvaatřicet nejlepších týmů turnaje. Potvrdit herní kvalitu i v play-off však přáno nebylo. Do osudu družstva totiž zasáhla střevní viróza, která postupně položila na lopatky více než dvě třetiny hráček. Notně zdecimovaný tým pak vypadl hned v prvním kole play-off s béčkem pražské Bohemky, výsledkem 1:2 po samostatných nájezdech. Nutno podotknout, že holky narazily na výborného soupeře, a že ani v plné síle by nebyl postup samozřejmostí, ovšem určitě by k němu bylo blíž.

Tedy i v letním období děvčata nezahálela, a to nejen, že se účastnila několika turnajů, ale i soustředění a tréninků. Většina hráček se připravovala i individuálně v rámci kondiční přípravy a tak věříme, že v letošní sezóně 2013-14 uspějí stejně, ba i lépe než v těch předchozích. Letos náš oddíl postaví do soutěže hned 8 ženských družstev. Ženy A do 1. ligy, Ženy B do Orelské ligy, dále juniorky, dorostenky, dvě družstva starších žákyň, mladší žákyně a elévky. Díky tomu, že mladší žákyně a elévky hrají na menším hřišti systémem 3+1, může se tato soutěž hrát i v Šitbořické sokolovně, tedy se můžete na naše nejmladší naděje podívat. Bohužel stále nám chybí v Šitbořicích tělocvična soutěžních rozměrů, kde by se mohly hrát i ostatní soutěže a občané naší obce by mohli vidět, jak to našim děvčatům jde. A tak pokud budete mít zájem, můžete se dojet podívat na naše děvčata do Dambořic, Pohořelic, Dubňan či Rousínova, kde pořádáme domácí utkání. Držte našim děvčatům palce.

VÍCE INFORMACÍ NA: www.fbc-aligators.estranky.cz

Jaroslav Hála,
předseda oddílu FbC Aligators